

- صاحب امتیاز:**
- موسسه فرهنگی هنری آهنگ آتیه (وابسته به سازمان تأمین اجتماعی)
- سردبیر:** زیر نظر شورای سردبیری
- صفحه‌آرا:** محمدرضا لری چی
- ویراستار:** کوروش اشرفی
- طراح:** مهروز منتظریان
- نشانی:** میدان ارژانتین، خیابان احمد قصیر
- خیابان دوازدهم، شماره ۲۲
- تلفن:** ۰۲۱-۴۵۴۳۶
- تحریریه:** داخلی ۱۳۸
- بازگانی:** داخلی ۱۲۲

www.atiyeno.ir

مدرسه؛ جایی که گرسنگی کم می‌شود

تصور کنید همه کودکان جهان هر روز در مدرسه یک وعده غذای سالم دریافت کنند. پژوهش‌های تازه نشان می‌دهد این کار می‌تواند گرسنگی جهانی را نزدیک به یک چهارم کاهش و زندگی میلیون‌ها کودک را نجات دهد. در حال حاضر تنها یک پنجم کودکان به چنین وعده‌هایی دسترسی دارند.

این وعده‌ها فقط شکم‌ها را پر نمی‌کنند؛ سلامت کودکان و سیاره زمین هم به آنها مدیون است. مدلسازی‌ها نشان می‌دهد اگر تا سال ۲۰۳۰ همه کودکان حداقل یک وعده سالم و پایدار در مدرسه دریافت کنند، سالانه بیش از یک میلیون مرگ مرتبط با تغذیه پیشگیری می‌شود و اثرات زیست‌محیطی غذاها به نصف کاهش پیدا می‌کند.

افزودن سبزیجات بیشتر، کاهش مصرف گوشت و لبنیات و جلوگیری از هدررفت غذا می‌تواند تأثیرات محیط زیستی این وعده‌ها را بیشتر کند. همچنین، اجزای برنامه‌های همگانی تغذیه مدارس هزینه زیادی ندارد؛ در کشورهای پردرآمد کمتر از یک‌دهم درآمد ملی و در کشورهای کم‌درآمد تا یک درصد، اما صرفه‌جویی در هزینه‌های درمانی و خسارت‌های ناشی از تغییرات اقلیمی این سرمایه‌گذاری را جبران می‌کند.

پژوهش‌ها نشان می‌دهند اگر همه کودکان به وعده‌های سالم دسترسی داشته باشند، حدود ۱۲۰ میلیون نفر کمتر دچار کمبود ویتامین خواهند شد. در عین حال، برنامه‌های فعلی روزانه بیش از ۴۶۰ میلیون کودک را تغذیه می‌کنند، اما در کشورهای کم‌درآمد کمتر از یک کودک از هر ده کودک بهره‌مند است.

برای موفقیت این طرح، تعهد سیاسی و تأمین مالی پایدار ضروری است. وعده‌های مدارس باید با آموزش غذایی، کاهش ضایعات و پیوند با خانواده‌ها و جوامع محلی همراه باشند. وقتی وعده‌ها سالم و پایدار باشند، کودکان عادت‌های غذایی سالم می‌آموزند، تنوع زیستی حفظ می‌شود و انتشار آلاینده‌ها کاهش می‌یابد.

در نهایت، این وعده‌ها فقط غذا نیستند؛ آن‌ها ابزار تغییر نظام غذایی و شکل دهی عادت‌های پایدار کودکان هستند. با این رویکرد، شکم کودکان سیر می‌شود، سیاره نفس می‌کشد و جوامع تاب‌آورتر می‌شوند. این همان جادوی ساده اما قدرتمندی است که می‌تواند آینده‌ای سالم‌تر برای همه بسازد.

هلند، بازنشستگی را از نو اختراع می‌کند

کشور گل‌ها، سیستم بازنشستگی ۱.۸ تریلیون یورویی خود را از پرداخت تضمینی به حساب‌های

سرمایه‌گذاری فردی تغییر می‌دهد تا پایداری طولانی‌مدت تضمین شود

مهشید مهدی‌زاده

روزنامه‌نگار

به فرد و عمیق» توصیف می‌کند. او می‌گوید: «می‌خواهیم سیستم همچنان جمعی بماند و مقداری هم از روح همبستگی در آن حفظ شود. در کنار آن، سازگاری با نوسان بازارهای مالی مؤثرتر خواهد بود.» حال چرا این همه تغییری بزرگ زده است: از پرداخت تضمینی بازنشستگی به حساب‌های سرمایه‌گذاری فردی. هدف؟ طولانی‌تر کردن عمر این سیستم برای جمعیتی که هر روز پیرتر می‌شود و مطمئن شدن از اینکه جیب بازنشستگان در آینده خالی نمی‌ماند.

پول جمعی؛ ریسک تقسیم‌شده

از ژانویه، صندوق‌هایی که یک‌سوم دارایی‌های کل سیستم را در اختیار دارند، از مدل «پرداخت تضمینی» (Defined Benefit) به مدل «پرداخت مبتنی بر سهم فردی» (Defined Contribution) می‌روند. ساده بگویم، حالا حقوق بازنشستگی شما به عملکرد سرمایه‌گذاری صندوق بستگی دارد؛ یعنی بالا و پایین خواهد رفت، اما اگر مدیریت درست باشد، ممکن است کمی هم خوش شانس باشید.

جان لندنم، مدیرعامل صندوق بازنشستگی بزرگ دوم هلند (PFZW)، این تغییر را «منحصر

بازنشستگی هستند. PFZW انتظار دارد بعد از تغییر، پرداخت‌ها تا ۷ درصد افزایش یابد. صندوق‌های دیگر ممکن است حتی بیشتر هم پرداخت کنند. البته بخشی از این مازاد برای زمانی که بازارها دچار سقوط شدید شوند، ذخیره می‌شود.

سرمایه‌گذاری جورانه و بازنشستگی پایدار این تغییرات، سرمایه‌گذاری‌ها را هم دستخوش تحول می‌کند. صندوق‌ها ترغیب می‌شوند پول بیشتری روی دارایی‌های پرریسک‌تر مثل سهام خصوصی و اعتبارات بگذارند و کمتر روی اوراق بدهی که فقط درآمد ثابت می‌دهند. (APG) پیش‌بینی کرده این تغییر می‌تواند سرمایه‌گذاری در بخش‌های خصوصی را حدود ۹۰ میلیارد یورو افزایش دهد. از طرف دیگر، رابوبانک انتظار دارد ۶۴ میلیارد یورو از اوراق قرضه دولتی طولانی‌مدت فروخته شود. این روند تا سال ۲۰۲۸ ادامه دارد.

سیستم بازنشستگی هلند همچنان در صدر جدول جهانی است و امسال هم توسط Mercer به عنوان بهترین سیستم اروپا شناخته شد. ۲۵ درصد از بازنشستگان این کشور بیش از ۶۵ هزار یورو سالانه درآمد دارند و فقط ۴ درصد از بازنشستگان فقیر هستند، عمدتاً مهاجران یا

خوداشتغالانی که سال‌های کمی حق بیمه پرداخت کرده‌اند. اما همه چیز بدون چالش نیست. کارشناسان هشدار می‌دهند این تغییر ممکن است پیچیده باشد و خطا در محاسبه حساب‌ها رخ دهد. بسیاری از داده‌ها در دهه‌های گذشته کیفیت مناسبی نداشته و مخصوصاً در صنایعی با کسب‌وکارهای کوچک، مثل هتلداری و رستوران، احتمال اشتباه بالاست. رولاند وان دن برینگ، رئیس پیشین انجمن بیمه‌گذاران هلند، می‌گوید: «احتمال رخ دادن یک یا چند اشتباه جدی در محاسبه مزایا بسیار بالاست.» او هشدار می‌دهد که نرخ مشارکت فعلی (حدود ۲۵ درصد) بالاتر از استاندارد جهانی است و کاهش آن می‌تواند بازنشستگان آینده را در معرض تورم و کاهش درآمد قرار دهد. در نهایت، هلند با جسارت این تحول را آغاز کرده است. از پرداخت تضمینی به دنیای سرمایه‌گذاری فردی، اما با چاشنی همبستگی جمعی و مدیریت ریسک، این کشور می‌خواهد نشان دهد که بازنشستگی می‌تواند هم پایدار و هم قابل اعتماد باشد؛ حتی اگر کمی پرماجر و فان به نظر برسد.

منبع: FT

فرانسه شبکه‌های اجتماعی را محدود می‌کند

از سپتامبر ۲۰۲۶ نوجوانان زیر ۱۵ سال دیگر اجازه دسترسی به فیسبوک، تیک‌تاک و یوتیوب نخواهند داشت

قرار نگیرد. این اقدام بخشی از اولویت‌های دولت در حوزه توسعه دیجیتال و هوش مصنوعی محسوب می‌شود. آن لو هنتف، وزیر مربوطه، اعلام کرده که قانون کوتاه‌و ساده خواهد بود و با مقررات اتحادیه اروپا، به ویژه قوانین خدمات دیجیتال (Digital Services Act) که علیه اطلاعات نادرست و سخنان نفرت‌آمیز طراحی شده، همخوانی دارد. چند کشور اروپایی دیگر، از جمله دانمارک و نروژ، نیز در حال بررسی اعمال محدودیت مشابه برای زیر ۱۵ ساله‌ها هستند. فرانسه با این اقدام می‌کوشد استانداردی برای حفاظت از نسل نوجوان در فضای دیجیتال ایجاد کند و همزمان تضمین دهد که آموزش و موفقیت تحصیلی آنها تحت تأثیر استفاده بی‌رویه از شبکه‌های اجتماعی قرار نگیرد.

با اجرای این قانون، نسل آینده فرانسه قادر خواهد بود با آگاهی و آمادگی وارد دنیای واقعی شود؛ بدون آنکه سلامت روان و توانایی تمرکزشان قربانی فضای دیجیتال شود.

مقامات امیدوارند این محدودیت، گامی مؤثر در ایجاد تعادل میان آزادی دسترسی دیجیتال و حفاظت از حقوق و سلامت نوجوانان باشد. این قانون همچنین نمایانگر تلاش دولت برای ایجاد سیاستی منسجم و سازگار با ارزش‌های اجتماعی و هنجارهای آموزشی است که نسل بعدی را برای زندگی در جامعه آماده می‌کند.

رئیس‌جمهور امانوئل مکرون پیش از این بارها بر ضرورت محدودیت شبکه‌های اجتماعی تأکید کرده است. او به استناد به پژوهش‌ها گفته که افزایش زمان استفاده از صفحه نمایش با کاهش عملکرد تحصیلی و افزایش مشکلات روانی مرتبط است. هدف دولت، ایجاد محیطی امن برای رشد سالم نوجوانان و حفاظت از سلامت روان آنها است.

پیش‌نویس قانون همچنین دلایل علمی و اجتماعی این محدودیت را تشریح می‌کند. محدود کردن شبکه‌های اجتماعی برای زیر ۱۵ ساله‌ها بخشی از یک سیاست گسترده‌تر است که سلامت جسمانی و روانی، توانایی تمرکز و یادگیری نوجوانان را در اولویت قرار می‌دهد و تلاش می‌کند آنها را از مواجهه زودهنگام با محتوای نامناسب و آسیب‌های احتمالی فضای دیجیتال محافظت کند.

محافظت از نسل آینده

محدودیت استفاده از شبکه‌های اجتماعی تنها بخشی از استراتژی فرانسه برای حفاظت از نسل آینده است. از جمله نگرانی‌هایی‌توان به اختلال در خواب، خطر زورگویی آنلاین و کاهش کیفیت آموزش اشاره کرد. دولت امیدوار است با اجرای این قانون، نوجوانان بتوانند رشد سالم و متوازنی داشته باشند و توانایی‌های ذهنی و اجتماعی‌شان تحت تأثیر فضای دیجیتال

آپول ضد جاقی، مهم‌ترین خبر سال ۲۰۲۵

اگر سال ۲۰۲۵ یک سوزۀ داغ در دنیای سلامت داشته باشد، بدون شک داروهای GLP-۱ یا همان «تزریق‌های ضد چاقی» بوده‌اند. تصور کنید هر هفته یا یک تزریق کوچک به شکم، وزن کم کنید و لیخند رضایت را بر لبان سلبریتی‌ها و مردم عادی ببینید. این داروها که اول برای دیابت نوع ۲ ساخته شده بودند، حالا تبدیل به ستاره اصلی سالن انتظار پزشکان و شبکه‌های اجتماعی شده‌اند. مطالعه‌ها نشان می‌دهند بیماران جاق با این تزریق‌ها نتایج شگفت‌انگیزی می‌گیرند و گویا دنیای مجازی هم از این موج عقب نمانده: خرید آنلاین و مصرف غیرمجاز داروها به یک هنجار جدید بدل شده است.

برای متخصصان سلامت عمومی، این لحظه مثل دیدن یک شعبده‌بازی بود که ناگهان همه چیز را با یک کارت حل می‌کند: دارو جواب می‌دهد، اما انگار دهه‌ها تلاش برای تغییر فرهنگ غذایی و تشویق به حرکت بدنی به یک شوخی بدل شده است. سال‌هاست کارشناسان می‌گویند: دولت‌ها باید غذاهای سالم را ارزان کنند، غذاهای فرآوری‌شده و تبلیغات ناسالم را محدود کنند و مردم را به فعالیت بدنی تشویق کنند. ساده است: بخورید سالم و حرکت کنید. اما اجرای این برنامه‌ها در مناطق محروم شبیه پیدا کردن سوزن در انبار کاه است. حالا با ظهور داروهایی مثل سملوگلیتاید، شرکت‌های دارویی خوشحال و مردم راضی، اما فعالان سلامت یک حس عجیب دارند؛ ترکیبی از وحشت و سرخوردگی. نه به این دلیل که دارو کار نمی‌کند، بلکه چون نماد تسلیم است. شرکت‌هایی که جمعیت‌ها را چاق کردند، حالا شرکت‌های دیگری وعده بازگرداندن سلامت می‌دهند؛ البته تا وقتی مردم هزینه تزریق هفتگی را می‌پردازند. وهنوز کسی نمی‌داند عوارض طولانی‌مدت این داروها در افراد سالم چه خواهد بود.

بااین حال، کشورهای زیادی در سال گذشته GLP-۱ را به عنوان درمان اصلی چاقی پذیرفته‌اند و سازمان جهانی بهداشت هم توصیه کرده این داروها در همه کشورها در دسترس باشند. برای برخی، این یعنی تسلیم. آیا سال ۲۰۲۵ همان لحظه‌ای بود که سلامت جهانی از تغییر عوامل اجتماعی و تجاری چاقی ناامید شد؟ نرخ چاقی با وضعیت اقتصادی-اجتماعی ارتباط مستقیم دارد؛ حتی گفته شده چاقی کودکان بازتاب فقر کودکان است. آیا واقعاً فقیرترین ۲۰ درصد مردم اختلال متابولیک دارند و ثروتمندترین ۲۰ درصد ندارند؟ قطعاً نه. واقعیت تلخ اما ساده است: رژیم غذایی به درآمد، زمان، آموزش و منابع بستگی دارد. اگر چاقی را بتوان با یک تزریق درمان کرد، چرا با صنایع غذایی مقابله کنیم یا در میوه و سبزیجات ارزان وعده‌های سالم مدرسه سرمایه‌گذاری کنیم؟ داروهای GLP-۱ برای بسیاری از سیاستمداران تبدیل به ابزاری شده تا ظاهراً کاری انجام دهند، بدون آنکه به مشکلات ریشه‌ای غذا بپردازند. با این حال، درک موضع سازمان جهانی بهداشت ساده است؛ چاقی یک مشکل فرضی نیست و جان مردم را تهدید می‌کند. پزشکان تأثیر این داروها بر بیماران قلبی، دیابتی، کبد چرب و کسانی با آسیب مفصلی را دیده‌اند. داشتن دارویی که وزن را کاهش می‌دهد، شاخص‌های متابولیک را بهبود می‌بخشد و ریسک قلبی-عروقی را کم می‌کند، برای پزشکان یک نعمت واقعی است.

اما پادمان نرود، هیچ دارویی معجزه و ورزش را ندارد. ورزش قلب را قوی، عضلات را محکم و از مغز در برابر افسردگی و زوال محافظت می‌کند. شاید سال آینده فرض ورزش هم کشف شود، اما فعلاً هیچ چیزی جای حرکت روزانه و تغذیه سالم را نمی‌گیرد. داروها می‌توانند یک کمک باشند، اما جهان هنوز به تغییرات اجتماعی و ساختاری نیاز دارد تا همه بتوانند بدون تزریق هفتگی سالم زندگی کنند. در ضمن تزریق هفتگی ممکن است کوتاه‌مدت شما را راضی کند، اما بدن ما عاشق غذای سالم، حرکت روزانه و کمی طنز در زندگی است؛ و چه کسی نمی‌خواهد سالم و خوشحال باشد؛ بدون آنکه هر هفته منتظر یک تزریق باشد؟

